

CARINO BUCCIARELLI 1958-ban született Charleroiban, s ott él mind a mai napig. A Guy de Bosschère-i, Géo Norge-i belga groteszk-ironikus hagyományt egyesíti egyfajta pasztelles látásmóddal, ábrándkergetéstől mentes, de gyengéd tűnődéssel. Néhány kötete: *Un ami vous parle* (Barátotok beszél, L'Arbre à paroles, 1988), *Je ne vous laisserai rien* (Semmit sem hagyok nektek, L'Arbre à paroles, 1990), *Conversations dans une chambre d'Europe* (Beszélgetések egy európai szobában, L'Arbre à paroles, 1993).

Nercbundák

(Des fourrures de dames)

*Nercbundák
sétálnak magukban a járdán.
Begomboltan, vállmagasságban
közlekednek, vízszintesen.
Alul-felül nem lóg ki
se láb, se kar, se fej.
„Nézd csak, szólok fiamnak,
mi minden érdekeset
lát az ember, ha olykor
otthonról kimozdul!”*

*De fiam már sehol sincs.
Talán egy ilyen bunda
bélésébe akaszkodott
és odabenn kuporogva
felhúzta lábait
hogy ne látszódjanak?*

A neszeszer

(Mon nécessaire)

*Neszeszerem: egy comb, egy szem,
egy szál köröm.
Testápoló készletem
együtt él velem.
Ha meghalok, lelappad,
s felduzzad újra ha
felegyenesedem.*

*Neszeszerem: neszek, sóhajok
meg egy „A szádat végre befogod!”*

*Aprócska bőrzseb,
kívül mindent lehet.
A borospincébe jöjj velem,
földre borulva
levem kiengedem.
Testápoló készletem
szépséges nyállal telik meg.*

Akarva-akaratlan

(Sans le vouloir)

*Egyazon asztal mellé kerültünk
akarva-akaratlan.
Egy üveg olaj tartja szóval
a néma szeretőket,
és a nap az ablakon át
megmelengeti jobboldalam,
s téged is halfelől.
Semmi légyzümmögés,
noha szép számmal kóvályognak
a csillár körül
pont a fejünk felett.
Idegesen és feketén
jönnek-mennek, megannyi pont.
Két pont vagyunk csupán mi is
s éppoly feketék, akár barátaink.
Az eső sem eredhet el
egyhamar.
Angyali türelemmel fülelünk
saját lélegzetünkre
a hőségben
mely egymással szemben,
egy asztalnál lepett meg.*